

Gezamenlijke verklaring tegen racisme en discriminatie

‘Het gif van de uitsluiting.’ Zo noemde korpschef Gerard Bouman het. ‘Pesten, discriminatie en intimidatie accepteren we op straat niet en in het korps niet’, zo zei zijn opvolger Erik Akerboom. En ik? Ik ging me bij mijn aanstelling vooral richten op de binnenkant. ‘Want veiligheid buiten op straat, begint bij veiligheid binnen. Maar wat als jij die woorden elke keer wel hoort, maar niet voelt? Wat als je je eigen collega’s niet durft te vertrouwen? Wat als je je bij ons niet veilig voelt? Onlangs zagen we weer collega’s die vertellen wat racisme en discriminatie met hen deed en nog steeds doet. Wij bestrijden racisme en discriminatie en daarmee hebben wij een voorbeeldfunctie. Dus kunnen we het zeker aan de binnenkant niet tolereren. De lat ligt bij ons hoger. En hoe kunnen mensen buiten op straat zich veilig voelen, ons vertrouwen, als wij dat binnen zelf niet ervaren? Dat beeld raakt onze legitimiteit, het raakt ons allemaal. Wij die naar voren stappen als het buiten riskant wordt. De Blauwe Familie laat nog eens zien dat we ook naar voren moeten stappen als het binnen riskant wordt. We staan voor artikel 1. Wij behandelen iedereen gelijk. De grens is duidelijk. We sluiten niemand uit. Wij willen de “Politie voor Iedereen” zijn. En ja, dat gaan we beter doen.

Buiten beschermen we.

Buiten bekrachtigen we.

Buiten begrenzen we.

Kijken we naar de situatie en grijpen in als het nodig is.

Met een luisterend oor als het kan, met de sterke arm als dat moet.

Dat doen we toch intern ook?, denk je misschien. We werken toch al aan een ‘Politie voor Iedereen’? Ja, maar het is niet genoeg. Dat is de pijnlijke, maar waardevolle les uit de documentaire De Blauwe Familie. En ja, ook binnen kijken we eerst naar de situatie en die kan elke keer anders zijn. En ja, we willen leren van onze fouten. Maar wie de grens over gaat zal dat altijd voelen, daar hoort altijd een sanctie op te volgen. Altijd. En daar waar nodig volgt ontslag.

Sla het filmpje op.

Deel het.

Bekijk het.

Bespreek het.

Kijk niet weg, want het gebeurt hier onder onze ogen. Maak het niet kleiner. Praat het niet goed. En zwijg niet. Maar begrens als het nodig is. Bescherm wie het nodig heeft. Bekrachtig waar we voor staan. Want elke collega moet zichzelf kunnen, durven en mogen zijn. Alleen dan kunnen wij een politie van iedereen, voor iedereen zijn.

Dit is een statement van de Korpsleiding, het Korpsmanagementteam, de Centrale Ondernemingsraad en de Nederlandse politievakbonden.

Namens de politie.

